

1996. évi XCIX. törvény

a Magyar Köztársaság és Románia között a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelem- és a vagyonadók területén Bukarestben, 1993. szeptember 16-án aláírt Egyezmény kihirdetéséről¹

1. § Az Országgyűlés a Magyar Köztársaság és Románia között a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelem- és a vagyonadók területén Bukarestben, 1993. szeptember 16-án aláírt Egyezményt e törvénnyel kihirdeti. (Az Egyezmény megerősítéséről szóló jegyzékváltás 1995. szeptember 15-én megtörtént és az Egyezmény 1995. szeptember 15-én hatályba lépett.)

2. § Az Egyezmény hivatalos magyar nyelvű szövege a következő:

„Egyezmény a Magyar Köztársaság és Románia között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén

A Magyar Köztársaság és Románia,
attól az óhajtól vezetve, hogy a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területére vonatkozó egyezmény megkötésével erősítsék a két ország gazdasági kapcsolatait, megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók

1. Az Egyezmény a beszédés módjára való tekintet nélkül azokra a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam, helyhatóságai vagy közigazgatási-területi egységei vetnek ki.

2. Jövedelemadónak és vagyonadónak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy a teljes vagyon, illetve a jövedelem vagy a vagyon egyes elemei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy az ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, valamint az értéknövekedési adókat.

3. Az Egyezmény különösen a jelenleg érvényben lévő következő adókra terjed ki:

a) Románia esetében

- a magánszemélyek jövedelemadója,
- a testületek és jogi személyek nyereségadója,
- a bérek, fizetések és más hasonló díjazások adója,

¹ Kihirdetve: 1996. XI. 22.

- a mezőgazdasági tevékenységből származó jövedelem adója,
- az osztalékadó

(a továbbiakban: román adó);

- b) a Magyar Köztársaságban
- a magánszemélyek jövedelemadója,
- a társasági adó,
- a földadó,
- az építményadó

(a továbbiakban: magyar adó).

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a hatályban lévő adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesítik egymást adójogszabályaik minden lényeges módosításáról, az ilyen módosítások után ésszerű időn belül.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés a szövegösszefüggésnek megfelelően Romániát vagy Magyarországot jelenti;

b) a „Románia” kifejezés földrajzi értelemben használva Románia területét jelöli, beleértve annak parti tengerét és a kizárólagos gazdasági övezetet, amely felett Románia szuverenitást, felségjogokat vagy bírói hatalmat gyakorol belső jogszabályaival és a nemzetközi joggal összhangban a tengervizekben, a tengerfenéken, a tenger és az ilyen vizek alattajában lévő természeti, biológiai és ásványi erőforrások feltárása és kiaknázása tekintetében;

c) a „Magyarország” kifejezés földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;

d) a „személy” kifejezés magában foglalja a magánszemélyt, a társaságot és minden más olyan személyi egyesülést, amely a Szerződő Államok egyikében jogszerűen jött létre;

e) a „társaság” kifejezés azokat a jogi személyeket vagy egyéb olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adóztatás szempontjából jogi személynek tekintendők;

f) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és a „másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentenek;

g) az „állampolgár” kifejezés az alábbiakat jelenti:

(i) minden olyan magánszemélyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik,

(ii) minden olyan jogi személyt, társulást vagy egyesülést, amelynek ez a jogállása az egyik Szerződő Államban hatályban lévő jogszabályokból származik;

h) a „nemzetközi szállítás” kifejezés az olyan vállalkozás által üzemeltetett hajó, légi jármű, vasút vagy közúti szállító jármű igénybevételével végzett bármilyen szállítást jelent, amelynek a tényleges üzletvezetési helye az egyik Szerződő Államban van, kivéve, ha az ilyen szállítást kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között végzik;

i) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőket jelenti:

(i) Romániában a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét,

(ii) Magyarországon a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét.

2. Az Egyezménynek mindegyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek olyan jelentésük van, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, amit ennek az Államnak a jogszabályaiban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény kiterjed.

4. Cikk

Lakóhely az adó szempontjából

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, tartózkodási helye, az üzletvezetés helye vagy bármilyen más hasonló ismérv alapján ebben az Államban adóköteles. A kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az Államban kizárólag az ebben az Államban lévő forrásokból származó jövedelem vagy ott lévő vagyon tekintetében adókötelesek.

2. Amennyiben egy magánszemély az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, esetét az alábbi szabályok szerint kell meghatározni:

a) abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét Szerződő Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Szerződő Államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik Szerződő Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben mindkét Szerződő Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

d) amennyiben mindkét Szerződő Államnak állampolgára, vagy egyiknek sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében egy nem magánszemély mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás tevékenységét egészben kifejtik.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét,

b) a fiókot,

c) az irodát,

d) a gyárat,

e) a műhelyt,

f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kitermelésére szolgáló egyéb telepeket.

3. A „telephely” kifejezés hasonlóképpen magában foglalja:

a) az építési területet, a kivitelezési, szerelési és berendezési munkálatokat, valamint az ezekkel kapcsolatos felügyeleti tevékenységet, de csak akkor, ha az ilyen terület, munkálatok vagy tevékenység kilenc hónapnál hosszabb ideig tart;

b) az egyik Szerződő Állam vállalkozása által saját alkalmazottai, vagy egyéb megbízott személyzet révén a másik Szerződő Államban nyújtott szolgáltatásokat, beleértve a tanácsadó szolgáltatásokat, feltéve, hogy az ilyen tevékenységet - azonos vagy valamilyen csatlakozó munkálatok keretében - összességében kilenc hónapnál hosszabb időszakban vagy időszakokban folytatják.

4. E cikk előző rendelkezéseire való tekintet nélkül a „telephely” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az nem foglalja magában a következőket:

a) az olyan berendezéseket, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan raktározására, kiállítására vagy kiszállítására használnak, amely nem jár együtt eladással;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak készleteit, amelyeket kizárólag olyan raktározás, kiállítás vagy kiszállítás céljából tartanak, amely nem jár együtt eladással;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készleteit, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az olyan állandó üzleti helyet, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére különböző javakat és árukat vásároljanak, vagy információt szerezzenek;

e) az olyan állandó üzleti helyet, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére hirdessenek, információkat nyújtsanak, tudományos kutatást végezzenek, vagy bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) a vállalkozás olyan javainak vagy áruinak az eladását, amelyeket alkalmi vásár vagy kiállítás keretében állítottak ki, az említett vásár vagy kiállítás zárása után;

g) az olyan állandó üzleti helyet, amelyet kizárólag az a)-f) pontokban említett tevékenységek valamely kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen tevékenységek kombinációjából adódó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni - az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozása nevében tevékenykedik, akkor ez a vállalkozás olyan vállalkozásnak tekintendő, amelynek telephelye van az elsőként említett Szerződő Államban, ha a személynek felhatalmazása van arra, hogy a vállalkozás nevében ebben az Államban szerződéseket kössön, és ezzel rendszeresen él is, kivéve, ha tevékenysége arra korlátozódik, hogy árukat és javakat vásárol ennek a vállalkozásnak.

6. Nem tekintendő úgy, hogy az egyik Szerződő Állam vállalkozásának telephelye van a másik Szerződő Államban csupán azért, mert ebben a másik Szerződő Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő révén fejt ki tevékenységét, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, illetve üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik Államban (akár telephely révén, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyonból származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban lévő ingatlan vagyonból (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet) élvez, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, mint amit annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdasági és erdészeti üzemekben használatos felszereléseket és az állatállományt, valamint az olyan jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések alkalmazandók, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot. Hajók, légi járművek, vasúti és közúti szállító járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései kiterjednek az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy bármilyen más felhasználási formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései kiterjednek a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre, valamint a szabad foglalkozás céljára szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a nyeresége csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye révén fejti ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejti ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben a nyereség ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása üzleti tevékenységet fejt ki a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye révén, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha teljesen önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló körülmények között, önálló üzleti kapcsolatot fenntartva azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál lehetővé kell tenni azoknak a költségeknek a levonását, amelyek a telephellyel kapcsolatban merülnek fel, beleértve az üzletvezetési és az általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merülnek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol. Ez a rendelkezés a belső jogszabályok korlátozásainak fenntartásával alkalmazandó.

4. Ha az egyik Szerződő Államban a telephelyre eső nyereségrészt oly módon szokták megállapítani, hogy a vállalkozás teljes nyereségét a különböző részegységek között arányosan osztják meg, a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam az adóköteles nyereséget a szokásos arányos megosztás módszerével állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyanoknak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.

5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelyre eső nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, e cikk rendelkezései nem érintik azoknak a cikkeknél a rendelkezéseit.

8. Cikk

Nemzetközi szállítás

1. A hajók, légi járművek, vasút vagy közúti szállító járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

2. Ha egy hajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy hajó fedélzetén van, akkor úgy tekintendő, hogy az abban a Szerződő Államban van, amelyben a hajó hazai kikötője van, vagy ha nincs ilyen hazai kikötő, abban a Szerződő Államban, amelyben a hajó üzemeltetője belföldi illetőségű.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései kiterjednek az üzemközösségben, közös vállalkozásban vagy nemzetközi üzemeltető társaságban való részvételből származó jövedelemre, valamint a hajók, légi járművek, vasút vagy közúti járművek működtetésével kapcsolatos pénzüsszegek kamataira is.

4. Az 1. bekezdés és a 7. Cikk rendelkezéseire tekintet nélkül, az egyik Szerződő Állam vállalkozásának hajók, légi járművek, vasút vagy közúti járművek üzemeltetéséből származó nyeresége, amelyeket elsősorban az egyik Szerződő Államban található helyek közötti kizárólagos szállításra használnak, ebben az Államban adóztatható.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának a vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek, és bármelyik esetben a két vállalkozás az egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolatokban olyan feltételeket alakít ki, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól a feltételektől, amelyeket független vállalkozások alakítanak ki egymás között, akkor minden olyan nyereség, amely e feltételek hiányában a vállalkozások egyikénél megjelent volna, de e feltételek miatt nem ott jelent meg, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és ennek megfelelően adóztatható.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. Ugyanakkor ez az osztalék abban a Szerződő Államban és annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban a kedvezményezett az osztalék haszonhúzója, az így felszámított adó nem haladhatja meg

a) az osztalék bruttó összegének 5%-át, ha a kedvezményezett olyan társaság, amely az osztalékot fizető társaság tőkéjének legalább 40%-át közvetlenül birtokolja;

b) az osztalék bruttó összegének 15%-át minden más esetben.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását arra a nyereségre vonatkozóan, amelyből az osztalékot fizetik.

3. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, „élvezeti” részvényekből vagy „élvezeti” jogokból, bányarészvényekből, alapítói részvényekből vagy más nyereségrészesedést biztosító jogokból - kivéve a hitelezői követeléseket - származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amely a részvényekből származó jövedelemmel azonos adójogi elbírálás alá esik annak az Államnak a jogszabályai szerint, amelyben az osztalékot kifizető társaság belföldi illetőségű.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék haszonhúzója, aki mint az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik, és az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben az esettől függően a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereségre vagy jövedelemre tesz szert a másik Szerződő Államból, ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a másik Szerződő Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyereségére megállapított adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. Az egyik Szerződő Államban keletkező és a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett kamat ebben a másik Államban adóztatható.

2. Ugyanakkor az ilyen kamat abban a Szerződő Államban és annak az Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben keletkezik, de ha a kedvezményezett a kamat haszonhúzója, az így felszámított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 15%-át.

3. A 2. bekezdés rendelkezéseire tekintet nélkül:

a) a Magyarországon keletkező és Románia Kormányának vagy Nemzeti Bankjának és bármelyik olyan pénzügyintézetének kifizetett kamat, melynek tőkéje részben vagy egészben Románia Kormányának a tulajdonában van, mentes a magyar adó alól;

b) a Romániában keletkező és Magyarország Kormányának vagy Nemzeti Bankjának és bármelyik olyan pénzügyintézetének kifizetett kamat, melynek tőkéje részben vagy egészben Magyarország Kormányának a tulajdonában van, mentes a román adó alól.

4. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta hitelezői követelésből származó jövedelmet jelent, függetlenül attól, hogy jelzáloggal van-e biztosítva, és jogot ad-e az adós nyereségéből való részesedésre, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat, valamint a kölcsönzött pénzből származó jövedelemhez hasonló jövedelmet annak az országnak az adójogszabályai szerint, amelyben a jövedelem keletkezik. A késedelmes fizetésért felszámított büntetések nem tekintendők kamatnak e cikk alkalmazásában.

5. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat haszonhúzója, aki az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű, a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, ott lévő telephelyén keresztül üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz ebben a másik Államban, és a hitelezői követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben az esettől függően a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

6. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezőnek, ha a kifizető maga az Állam, helyhatósága, közigazgatási-területi egysége, vagy egy ebben az Államban belföldi illetőségű személy. Ha azonban a kamatot fizető személy, akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem, az egyik Szerződő Államban olyan telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik, amellyel kapcsolatosan az adósság létrejött, amelyre a kamatot fizették, és ennek a kamatnak a terhét ez a telephely vagy állandó bázis viselte, akkor úgy tekintendő, hogy ez a kamat abban a Szerződő Államban keletkezett, amelyben a telephely vagy az állandó bázis található.

7. Ha a kamatot fizető személy és a haszonhúzó közötti, vagy a kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a hitelezői követeléshez viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk

Jutalék

1. Az egyik Szerződő Államban keletkező és a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett jutalék ebben a másik Államban adóztatható.

2. Ugyanakkor ez a jutalék abban a Szerződő Államban és annak az Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyikben keletkezik, de ha a kedvezményezett a jutalék haszonhúzója, az így felszámított adó nem haladhatja meg a jutalék bruttó összegének 5%-át.

3. Az Egyezmény alkalmazásában a „jutalék” kifejezés a brókereknek, a bizományosoknak vagy a brókerhez és a bizományoshoz hasonló személyeknek teljesített kifizetéseket jelenti annak a Szerződő Államnak az adójogszabályai szerint, amelyikben az ilyen kifizetés keletkezik.

4. Nem kell az 1. és 2. bekezdés rendelkezéseit alkalmazni, ha a jutalék haszonhúzója, aki mint az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, a másik Szerződő Államban, amelyikben a jutalék keletkezik, olyan telephellyel rendelkezik, amellyel a jutalékot eredményező tevékenység ténylegesen kapcsolatos. Ebben az esetben a 7. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. A jutalék akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezőnek, ha a kifizető maga ez az Állam, ennek az Államnak a közigazgatási-területi egysége, vagy egy ebben az Államban belföldi illetőségű személy. Ha azonban az osztalékot fizető személy, akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem, az egyik Szerződő Államban olyan telephellyel rendelkezik, amellyel kapcsolatban azokat a tevékenységeket végezték, amelyekre a kifizetés történt, és ennek a jutaléknak a terhét ez a telephely viselte, akkor úgy tekintendő, hogy a jutalék abban a Szerződő Államban keletkezett, amelyben a telephely található.

6. Ha a kifizető és a hasznhúzó közötti, vagy a kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jutalék összege, azon tevékenységhez mérten, amelyért kifizették, meghaladja azt az összeget, amelyben a kifizető és a hasznhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk

Jogdíj

1. Az egyik Szerződő Államban keletkező és a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett jogdíj ebben a másik Államban adóztatható.

2. Ugyanakkor az ilyen jogdíj abban a Szerződő Államban és annak az Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben keletkezik, de ha a kedvezményezett a jogdíj hasznhúzója, az így felszámított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 10%-át.

3. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés magában foglal minden olyan jellegű térítést, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos alkotások - beleértve a mozgóképfilmeket, a rádiós vagy televíziós közvetítésre szolgáló filmeket és szalagokat - szerzői joga, mindenfajta szabadalom, védjegy, ipari formaterv vagy modell, terv, titkos képlet vagy eljárás felhasználásának vagy felhasználási jogának ellenértékéeként, ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért, illetve ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalattal kapcsolatos információért fizetnek ki.

4. Nem kell az 1. és 2. bekezdés rendelkezéseit alkalmazni, ha a jogdíj hasznhúzója, aki az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű, a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ezzel a telephellyel vagy állandó bázissal kapcsolatos. Ebben az esetben, az esettől függően, a 7. Cikk vagy a 15. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kifizető ez az Állam maga, helyhatósága vagy közigazgatási-területi egysége, vagy egy ebben az Államban belföldi illetőségű személy. Ha azonban a jogdíj kifizetője, akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem, a Szerződő Államok egyikében olyan telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik, amellyel kapcsolatosan a jogdíjfizetési kötelezettség felmerült, és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor úgy tekintendő, hogy a jogdíj abból a Szerződő Államból származik, amelyben a telephely vagy az állandó bázis található.

6. Ha a kifizető és a hasznhúzó közötti, vagy a kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege ahhoz a hasznhúzóhoz, joghoz vagy információhoz viszonyítva, amelynek alapján kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznhúzója az ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

14. Cikk

Tőkenyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy másik Szerződő Államban lévő 6. Cikk szerinti ingatlanának elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyon részét képező ingó vagyon, valamint az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás céljára rendelkezésre álló állandó bázishoz tartozó ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség ebben a másik Államban adóztatható, beleértve az ilyen telephely (önálló vagy az egész vállalkozás elidegenítésével együttes) elidegenítéséből és az ilyen állandó bázis elidegenítéséből származó nyereséget is.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók, légi járművek, vasút és közúti szállító járművek, és az ilyen közlekedési eszközök üzemeltetéséhez tartozó ingó vagyontárgyak elidegenítéséből származó nyereség csak abban az Szerződő Államban adóztatható, amelyben a 8. Cikk rendelkezései értelmében az ilyen tevékenységekből származó nyereség adóztatható.

4. Az 1., 2. és 3. bekezdésben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

15. Cikk

Szabad foglalkozás

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szabad foglalkozásból vagy egyéb önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a belföldi illetőségű személy bármely 12 hónapos időszakban 183 napnál hosszabb időszakot tölt a másik Szerződő Államban, de jövedelmének csak az a része adóztatható ebben az Államban, amelyik az ebben az Államban végzett tevékenységéből származik.

2. A „szabad foglalkozás” fogalma magában foglalja különösen az önálló tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési és oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, fogorvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek és könyvszakértők önálló tevékenységét.

16. Cikk

Nem önálló munka

1. A 17., 19., 21. és 22. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával a bér, a fizetés és az egyéb hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, az abból származó díjazás ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezéseire való tekintet nélkül az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az elsőként említett Államban adóztatható, amennyiben

a) a kedvezményezett bármilyen 12 hónapos időszakon belül összesen 183 napnál nem tölt hosszabb időszakot vagy időszakokat a másik Államban, és

b) a díjazást olyan munkáltató fizeti, vagy olyan munkáltató nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik Államban, és

c) a díjazás terhét nem a munkáltatónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, az olyan díjazás, amelyet nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó, légi jármű, vasút vagy közúti szállító jármű fedélzetén végzett nem önálló munkáért fizetnek, abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletviteli helye található.

17. Cikk

Igazgatók díjazása

Az igazgatók díjazása és egyéb olyan hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsi vagy felügyelőbizottsági tagjaként élvez, ebben a másik Államban adóztatható.

18. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 15. és 16. Cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, úgymint színpadi, film-, rádiós vagy televíziós művészként, zenészként vagy sportolóként tesz szert a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Amennyiben az előadóművész vagy sportoló ilyen minőségében személyesen kifejtett tevékenységével kapcsolatos jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, akkor ez a jövedelem a 7., 15. és a 16. Cikk rendelkezéseire való tekintet nélkül abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti, ha ezt a személyt az előadóművész vagy a sportoló közvetlenül vagy közvetve ellenőrzi.

3. Tekintet nélkül e cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e cikkben említett jövedelem adómentes abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy ezt a tevékenységet döntő részben ennek az Államnak vagy a másik Államnak a közpénzeiből támogatják, vagy a tevékenységre a Szerződő Államok közötti kulturális megállapodás vagy program keretében kerül sor.

19. Cikk

Nyugdíj

A 20. Cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával, a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyeket az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek korábbi nem önálló munkára tekintettel fizetnek, csak ebben az Államban adóztatható.

20. Cikk

Közszolgálat

1. a) Az olyan nem nyugdíj jellegű díjazás, amelyet az egyik Szerződő Állam, helyhatósága vagy közigazgatási-területi egysége fizet ki egy magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, helyhatóságának vagy közigazgatási-politikai egységének teljesített, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

b) Ez a díjazás azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben a Szerződő Államban teljesítették és a magánszemély ebben a másik Szerződő Államban olyan belföldi illetőségű személy, aki

(i) ennek az Államnak az állampolgára, vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az Államban belföldi illetőségűvé.

2. a) Minden olyan nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam helyhatósága vagy közigazgatási-területi egysége fizet, vagy általa létrehozott alapokból fizetnek egy magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, helyhatóságának vagy közigazgatási-területi egységének teljesített, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Az ilyen nyugdíj azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a magánszemély ebben a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű és ennek az Államnak az állampolgára is.

3. A 16., 17. és 19. Cikk rendelkezései alkalmazandók az olyan díjazásokra, amelyeket az egyik Szerződő Állam, helyhatósága vagy közigazgatási-területi egysége által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetnek ki.

21. Cikk

Diákok és gyakornokok

1. Azok a kifizetések, amelyeket olyan diákok vagy gyakornokok kapnak ellátásukra vagy tanulmányi és szakképzési célokra, akik közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett Államban kizárólag tanulmányi vagy szakképzési célból tartózkodnak, nem adóztathatók ebben az Államban, egy hat évet meg nem haladó időszakban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az Államon kívüli forrásokból származnak.

2. A diák vagy a gyakornok által a másik Szerződő Államban való tartózkodás idején kapott bármilyen díjazás adómentes ebben a másik Szerződő Államban, feltéve, hogy az ilyen díjazás nem haladja meg ennek a másik Szerződő Államnak a valutájában a kétezeröttszáz USA dollárnak (2500 USD) megfelelő összeget az ebben a másik Szerződő Államban végzett tevékenységek tekintetében, és ezek a tevékenységek tanulmányaihoz, kutatásaihoz vagy szakképzéséhez kapcsolódnak, vagy létfenntartásához szükségesek.

22. Cikk

Tanárok és kutatók

Az oktatásért vagy tudományos kutatásért olyan magánszemélyeknek kifizetett díjazás, akik közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az előbbi Államban tudományos kutatások végzése, vagy egyetemen, főiskolán, felsőoktatási intézményben, vagy hasonló intézményben történő oktatás céljából tartózkodnak, egy két évet meg nem haladó időszakban adómentes az előbbi Államban, feltéve, hogy az ilyen intézmény nonprofit jogi személyekhez tartozik.

23. Cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének azok az elemei, amelyekre, bárhol keletkeznek is, az Egyezmény fenti cikkei nem térnek ki, csak ebben az Államban adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem terjednek ki a 6. Cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyonból származó jövedelmen kívüli jövedelmekre, amennyiben az ilyen jövedelmeknek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye révén üzleti tevékenységet folytat, vagy ebben a másik Államban az ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amelynek alapján a jövedelmet fizetik, ténylegesen az ilyen telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyen esetben az esettől függően a 7. Cikk vagy a 15. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

24. Cikk

Vagyon

1. A 6. Cikkben említett ingatlan vagyonban megtestesülő vagyon, melynek tulajdonosa az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, és amely a másik Szerződő Államban fekszik, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyon részét képező ingó vagyonban, vagy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás céljára rendelkezésre álló állandó bázishoz tartozó ingó vagyonban megtestesülő vagyon abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a telephely vagy az állandó bázis található.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajóban, légi járműben, vasútban vagy közúti szállító járművekben és az ilyen hajók, légi járművek, vasút vagy közúti szállító járművek üzemeltetéséhez szükséges ingó vagyonban megtestesülő vagyon csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vagyonának minden egyéb eleme csak ebben az Államban adóztatható.

25. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

A kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Magyarország esetében:

(i) amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban Romániában adóztatható, Magyarország a (ii) és (iii) pontban foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adóztatás alól,

(ii) amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtételt élvez, amelyek a 10., 11., 12. és 13. Cikk rendelkezéseivel összhangban Romániában adóztathatók, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból egy olyan összeg levonását, amely megegyezik a Romániában megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a hányadát, amely a Romániából származó ilyen jövedelemtétélekre esik,

(iii) ha az Egyezmény bármely rendelkezésével összhangban a Magyarországon belföldi illetőségű személy által megszerzett jövedelem vagy a tulajdonában lévő vagyon Magyarországon mentesül az adóztatás alól, Magyarország mindazonáltal az ilyen belföldi illetőségű személy többi jövedelmét vagy vagyonát terhelő adó összegének kiszámításánál figyelembe veheti a mentességet élvező jövedelmet vagy vagyont;

b) Románia esetében:

Romániában belföldi illetőségű személyek által az Egyezmény rendelkezései értelmében Magyarországon adóztatható jövedelem vagy vagyon után megfizetett adót le kell vonni a romániai adójogszabályoknak megfelelően esedékes román adókból.

Ez a levonás azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított jövedelemadónak vagy vagyonadónak azt a hányadát, amely annak a jövedelemnek vagy vagyonnak tudható be, amely Magyarországon adóztatható.

26. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai számára nem írható elő a másik Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő bármilyen kötelezettség, amely más vagy megterhelőbb, mint a másik Államban belföldi illetőségű személyek számára hasonló körülmények között előírt vagy előírható adózás és az azzal összefüggő kötelezettségek. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. Cikk rendelkezéseire, az olyan személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye nem adóztatható kedvezőtlenebbül ebben a másik Szerződő Államban, mint e másik Szerződő Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásai. Ez a rendelkezés nem értelmezhető oly módon, mintha az egyik Szerződő Állam köteles lenne a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek számára polgári jogállásuk vagy családi kötelezettségeik alapján bármilyen olyan személyi kedvezményt, levonást vagy mentességet biztosítani az adózás területén, amelyet az előbbi Államban belföldi illetőségű személyeknek biztosít.

3. Kivéve, ha a 9. Cikkben, a 11. Cikk 7. bekezdésében vagy a 12. és 13. Cikk 6. bekezdésében szereplő rendelkezéseket kell alkalmazni, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett kamat, jutalék, jogdíj és egyéb költség az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha az elsőként említett Államban belföldi illetőségű személynek fizették volna ki. Ehhez hasonlóan az egyik Szerződő Állam vállalkozásának bármilyen adóssága a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személlyel szemben az ilyen vállalkozás adóztatható vagyonának megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha az elsőként említett Államban belföldi illetőségű személlyel kötötték volna erről a szerződést.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai számára, amelyek vagyona egészben vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem írható elő az elsőként említett Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal kapcsolatban semmiféle olyan kötelezettség, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás és az azzal járó kötelezettségek, amelyeket ezen elsőként említett Állam hasonló vállalkozásai számára írhatnak elő.

5. E Cikk rendelkezései a 2. Cikk rendelkezéseire tekintet nélkül bármilyen fajtájú és elnevezésű adóra kiterjednek.

27. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy úgy ítéli meg, hogy az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedése olyan adózást eredményez vagy eredményezhet a későbbiekben számára, amely nincs összhangban az Egyezmény rendelkezéseivel, az illető Állam belső jogszabályaiban biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül az ügyet annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé terjesztheti, amelyben belföldi illetőségű, vagy amennyiben ügyére a 26. Cikk 1. bekezdése vonatkozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban nem lévő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítéstől számított három éven belül elő kell terjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, de önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, arra törekszik, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel oldja meg, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai arra törekszenek, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések szellemében történő megállapodás elérése céljából közvetlenül érintkezhetnek egymással. Ha a megállapodás elérése érdekében célszerűnek tűnik a szóbeli véleménycseré, akkor arra sor kerülhet a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselőiből álló bizottság keretében.

28. Cikk

Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai kicserélik egymással az olyan tájékoztatást, amely az Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a Szerződő Államokban az Egyezmény hatálya alá tartozó adókra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához szükséges, amennyiben az ezek szerinti adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Állam a kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kezeli, mint az ennek az Államnak a belső jogszabályai szerint megszerzett információt, és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) előtt fed fel, amelyek az Egyezmény hatálya alá tartozó adók kivetésével vagy beszedésével, azok érvényesítésével és a velük kapcsolatos peres eljárással vagy jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. A tájékoztatást nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági ítéletekben felfedhetik. A tájékoztatást adó Állam kérésére a tájékoztatást titokként kell kezelni.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők oly módon, mintha valamelyik Szerződő Államot köteleznék

a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaival vagy államigazgatási gyakorlatával ellentétes intézkedések végrehajtására;

b) olyan információ átadására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályai szerint vagy a közigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

c) olyan információ átadására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot, szakmai eljárást vagy olyan információt fedne fel, amelynek nyilvánosságra hozatala ellentmondana a közrendnek (ordre public).

29. Cikk

Diplomáciai és konzuli tisztségviselők

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai vagy a konzuli tisztségviselők adózási kiváltságait, amelyek őket a nemzetközi jog általános szabályai vagy külön megállapodások rendelkezései alapján megilletik.

30. Cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Államok értesítik egymást, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben említett második értesítés időpontja után 30 nappal lép hatályba, és rendelkezéseit alkalmazni kell:

a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően szerzett összegekre;

b) egyéb jövedelemadók és a vagyoadók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jével vagy azután kezdődő bármely adóévre kivehető adókra.

3. A Magyar Köztársaság és Románia közötti kölcsönös kapcsolatokban az Egyezmény alkalmazhatóságának első napjától az 1977. május 27-én, Miskolcon a magánszemélyek jövedelmére és vagyonára vonatkozó kettős adóztatás elkerüléséről szóló multilaterális Egyezmény, valamint az 1978. május 19-én, Ulánbátorban a jogi személyek jövedelmének és vagyonának kettős adóztatása elkerüléséről szóló multilaterális Egyezmény hatályát veszti.

4. Az Egyezménynek a közvetlen adókra vonatkozó rendelkezései felváltják az 1948. augusztus 28-án, Budapesten a közvetlen adókra és az örökösödési illetékekre vonatkozóan a kettős adóztatás elkerüléséről aláírt Egyezmény megfelelő rendelkezéseit.

31. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Az Egyezményt mindkét Szerződő Állam az Egyezmény hatálybalépésének időpontjától számított öt éves időszakot követő bármelyik naptári év június 30-án vagy azt megelőzően diplomáciai úton eljuttatott értesítéssel felmondhatja. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

a) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondás évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően szerzett összegekre vonatkozóan;

b) egyéb jövedelemadók és a vagyoadók tekintetében a felmondás évét követő naptári év január 1-jével vagy azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra vonatkozóan.

Ennek hitelül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két eredeti példányban Bukarestben, 1993. szeptember 16-án, angol nyelven.

(Aláírások)

3. § Ez a törvény a kihirdetése napján lép hatályba, rendelkezéseit azonban az Egyezmény 30. Cikk 2. a) pontja alá eső adók tekintetében az 1996. január 1-jén vagy azt követően szerzett jövedelmekre, 30. Cikk 2. b) pontja alá eső adók tekintetében 1996. január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra kell alkalmazni.

TARTALOMJEGYZÉK

1996. évi XCIX. törvény	1
a Magyar Köztársaság és Románia között a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelem- és a vagyonadók területén Bukarestben, 1993. szeptember 16-án aláírt Egyezmény kihirdetéséről	1
„Egyezmény a Magyar Köztársaság és Románia között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén	1
1. Cikk	1
Személyi hatály	1
2. Cikk	1
Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók	1
3. Cikk	2
Általános meghatározások	2
4. Cikk	3
Lakóhely az adó szempontjából	3
5. Cikk	3
Telephely	3
6. Cikk	4
Ingatlan vagyonból származó jövedelem	4
7. Cikk	5
Vállalkozási nyereség	5
8. Cikk	5
Nemzetközi szállítás	6
9. Cikk	6
Kapcsolt vállalkozások	6
10. Cikk	6
Osztalék	6
11. Cikk	7
Kamat	7
12. Cikk	8
Jutalék	8
13. Cikk	9
Jogdíj	9
14. Cikk	9
Tőkenyereség	9
15. Cikk	10
Szabad foglalkozás	10
16. Cikk	10
Nem önálló munka	10
17. Cikk	11
Igazgatók díjazása	11

18. Cikk	11
Művészek és sportolók	11
19. Cikk	11
Nyugdíj	11
20. Cikk	11
Közszolgálat	11
21. Cikk	12
Diákok és gyakornokok	12
22. Cikk	12
Tanárok és kutatók	12
23. Cikk	12
Egyéb jövedelem	13
24. Cikk	13
Vagyon	13
25. Cikk	13
A kettős adóztatás elkerülése	13
26. Cikk	14
Egyenlő elbánás	14
27. Cikk	15
Egyeztető eljárás	15
28. Cikk	15
Információcsere	15
29. Cikk	16
Diplomáciai és konzuli tisztségviselők	16
30. Cikk	16
Hatálybalépés	16
31. Cikk	16
Felmondás	16